

den, at det skulde kunne besørge en Trafik ogsaa uden for Kjøbenhavn for de øvrige Dele af Landet, Sjælland, Fyn, Lolland-Falster. Det følger af sig selv, at det er ikke for at køre op til Kjøbenhavns Banegaard — hvad skulde man der — men for at transportere videre fra Banegaarden ud over de øvrige Dele af Landet. Hidtil har heller ingen indvendt noget imod en Forbindelse mellem Toldboden og Frihavnen; alle andre Menneſter end det ærede Medlem have anset den for nødvendig. — Dernæst klagede det ærede Medlem over, at man ikke vil anlægge en Jærnbane i den gamle Havn, at man ikke vil anlægge en Jærnbane over Rvæsthusgade, o. s. v. Det vil man meget godt. Man vil for Djeblikket overveje Spørgsmaalet, og man vil være opmærksom paa det, men det hører ikke ind under Frihavnen, og det skal ikke bevilges under Frihavnen, men det skal bevilges som et særstilt Jærnbaneanlæg, som der maaste kan være Tale om at gennemføre. Seg til- lod mig at sige i Gaar, at der for Tiden er Forhandling med Finansministeriet om, hvorledes man bedst paa Toldboden kunde anbringe et saadant Anlæg, og ærede Medlemmer ere ikke ubekendte med Projektet at føre det videre over Nyhavn og Havnegade. Fordi man ikke indbefatter det under dette Forslag, i det det er noget, som vedkommer andre Forhold, bliver det ærede Medlem ikke berettiget til at sige, at Ministeren vil ingen Ting gøre i den Retning, og at han kun tænker paa denne Frihavn.

Et meget vigtigt Punkt, som jeg maa opholde mig noget nærmere ved, er Afgiftsforholdene, hvor det ærede Medlem kræver — og det er jeg ganske enig i — at Afgiftsforholdene saa vidt muligt skulle ordnes ens i den ældre Havn og i Frihavnen. Seg ud- talte mig allerede i Gaar en Del om dette Spørgsmaal og med Fare for Gentagelse skal jeg belyse det igen. Hovedbestemmelsen er den, at Havneafgiften ophæves for udga- ende, og at i Udenrigsſart kommer Havne- afgiften kun paa indgaende. Den svares med 30 Ore pr. udløst Register-ton. Naar man vil konvertere det til en Bægtafgift, hvilket jo er bestemt for Frihavnen, vil det gennemsnitlig svare til 1 Ore pr. 100 Pund, altsaa ikke nogen tyngende Afgift. For det første maa jeg jo bemærke, at Omladnings- gods, som det ærede Medlem ogsaa dvølede ved, det vil sige Gods i Transit, er frit for Afgift saavel i den gamle Havn som i Fri- havnen. I den gamle Havn er Forholdet nu ordnet saaledes, at Omladningsgods kan ligge 30 Dage, ikke blot saaledes, at det føres fra

Skib til Skib, men ogsaa saaledes, at det oplægges andet Steds under Toldvæsenets Tilſyn. I Lovforslaget her er givet en Bemyndigelse under § 8, Nr. 2, som gaar ud paa, at dette kan ske under Sagttagelse af de Forſkrifter, som af bemeldte Minister i ſaa Hen- ſeende nærmere fastsættes; det gaar ud paa at udvide Fristen og give andre Bilskaar; det gaar blandt andet ogsaa ud paa, at man kan for ſærlige Varer, ſ. Eks. grovere Varer, som egne sig dertil, ſaa indrettet ſærlige Regler for Omladningsgods; og for Indenrigsmini- ſteriets Vedkommende vil der næppe være noget til Hinder for at ordne dette Forhold, for ſaa vidt det lader sig gøre af Toldhø- ſyn. Der er altsaa i Virkeligheden taget det Hensyn, der kan tages. At Frihavnen, som væsentlig er beregnet paa Transit, maa stilles noget anderledes, følger af sig selv; der skal Havneafgiften ikke være for indgaende, men den falder, naar Varen transporteres fra Frihavnen ind i Landet; ſaa bliver den for- andret til en Afgift, der svares efter Bægten og konverteres i Overensſtemmelse med Told- væsenets Bestuvningsreglement, og det er jo et velbekendt Forhold. Afgiften bliver paa den Maade akkurat den ſamme det ene Sted som det andet, den bliver akkurat den ſamme i Frihavnen, som i den gamle Havn. Det ene Sted svares den paa udløſede Varer med 30 Ore pr. udløst Register-ton og det andet Sted paa Udgangen, konverteret efter Bægt; men den falder ens. Det vil sige: hvis alle de Varer, der komme til Kjøben- havn, gik ind i Frihavnen — for at anſtille et Tankeeksperiment — og gik ud af den til Indlandet, vilde der indkomme matematisk akkurat den ſamme Indtægt i Kjøbenhavns Havn. Men ikke nok dermed; jeg ſkylder det ærede Medlems private Velvilje at være ble- vet gjort opmærksom paa, at det kunde være ønskeligt, at man stillede Forholdene saaledes, at man ogsaa i den gamle Havn kunde komme til ſtraks at lægge Afgiften paa Va- rerne, og Grunden dertil er nærliggende; den ſkal jeg behandle om et Djeblik. Derfor er der nu ved en Wendring i Folke- tinget optaget den Bestemmelse, at Inden- rigſministeren bemyndiges til at beſtemme, at der i Stedet for den før nævnte Havne- afgift af 30 Ore pr. udløst Register-ton ſkal erlægges en hertil ſvarende Afgift af Va- rerne, hvilken Afgift i ſaa Fald bliver at ſafſætte for hver Varesort i Overensſtem- melse med Toldvæsenets Bestuvningsreglement. Det er altsaa en Regel, som kan indføres i den gamle Havn, og ſom Ord til andet ſtem- mer med den, der ſkal gælde for Frihavnen. Det ærede Medlem kan sige: Hvorfor ikke ſaa denne Regel fast? Det vilde efter min